

Udskriftsdato: 21. december 2025

KEN nr 10547 af 20/01/2022 (Gældende)

Offererstatningslovens § 1 – Digitale sexkrænkelser begået i udlandet, nævnets j.nr. 20-520-07230, 20-520-07255, 20-520-07719, 20-520-08220, 20-520-08222, 20-520-08223, 20-520-08307, 20-520-08310 og 20-520-08446

Ministerium: Justitsministeriet

Journalnummer: Justitsmin.,
Erstatningsnævnet, j.nr. 20-520-07230, 20-520-07255, 20-520-07719, 20-520-08220, 20-520-08222, 20-520-08223, 20-520-08307, 20-520-08310 og 20-520-08446

Offererstatningslovens § 1 – Digitale sexkrænkelser begået i udlandet,
nævnets j.nr. 20-520-07230, 20-520-07255, 20-520-07719, 20-520-08220,
20-520-08222, 20-520-08223, 20-520-08307, 20-520-08310 og 20-520-08446

Sagerne vedrørte deling af billed- og videomateriale af seksuel karakter af samme ansøger, der var en offentlig kendt person. Materialet i de enkelte sager var af forskelligartet karakter og omfang, ligesom materialet var blevet delt på offentligt tilgængelige hjemmesider på forskellige tidspunkter, af forskellige personer og fra forskellige steder, herunder i udlandet. Politiet havde i tre af sagerne standset efterforskningen med den begrundelse, at IP-adresserne var hjemmehørende i udlandet, og at forholdet derved ikke var undergivet dansk straffemyndighed. Politiet havde i de resterende seks sager standset efterforskningen med den begrundelse, at det ikke havde været muligt at udfinde en gerningsperson eller fremskaffe yderligere oplysninger om en mulig gerningsperson, herunder en eventuel IP-adresse. Ansøger havde som følge af delingen af billed- og videomaterialet i de enkelte sager søgt om tortgodtgørelse på beløb mellem 5.000 kr. og 100.000 kr. Erstatningsnævnet besluttede at meddele afslag på godtgørelse i de tre sager, hvor politiet havde standset efterforskningen med den begrundelse, at IP-adresserne var hjemmehørende i udlandet, og at forholdet derved ikke var undergivet dansk straffemyndighed. Nævnets afslag skyldtes, at det med tilstrækkelig sikkerhed kunne fastslås, at de strafbare handlinger var begået i udlandet, jf. offererstatningslovens § 1, stk. 1. Nævnet fandt endvidere, at der ikke forelå særlige omstændigheder i medfør af offererstatningslovens § 1, stk. 3, som medførte, at nævnet kunne betale godtgørelse. Erstatningsnævnet fandt i de resterende seks sager, at nævnet kunne betale godtgørelse i medfør af offererstatningsloven. Nævnet lagde herved vægt på, at det ikke med tilstrækkelig sikkerhed kunne fastslås, at de strafbare handlinger var begået i udlandet, og at sagerne derfor kunne behandles, selvom det ikke havde været muligt for politiet at finde frem til gerningspersonen, jf. offererstatningslovens § 6, stk. 1, nr. 1, jf. § 1. Nævnet tilkendte herefter tortgodtgørelse i sagerne på beløb mellem 5.000 kr. og 25.000 kr. Nævnet lagde ved fastsættelsen af de enkelte godtgørelser vægt på omstændighederne ved delingerne, omfanget af billed- og videomaterialet, og at der var tale om flere sager vedrørende samme ansøger.